

خدمات پولس فروتنانه

¹ آیا رسول نیستیم؟ آیا آزاد نیستیم؟ آیا عیسی مسیح خداوند ما را ندیدیم؟ آیا شما عمل من در خداوند نیستید؟² هرگاه دیگران را رسول نباشم، البته شما را هستم زیرا که مَهر رسالت من در خداوند شما هستید.³ حجت من بجهت آنانی که مرا امتحان می‌کنند این است.⁴ که آیا اختیار خوردن و آشامیدن نداریم؟ آیا اختیار نداریم که خواهر دینی را به زنی گرفته، همراه خود ببریم، مثل سایر رسولان و برادران خداوند و کیفاً؟⁶ یا من و برنابا به تنهایی مختار نیستیم که کار نکنیم؟⁷ کیست که هرگز از خرجی خود جنگ کند؟ یا کیست که تاکستانی غرس نموده، از میوه‌اش نخورد؟ یا کیست که گلهای بچراند و از شیر گله ننوشد؟⁸ آیا این را بطور انسان می‌گویم یا شریعت نیز این را نمی‌گوید؟⁹ زیرا که در تورات موسی مکتوب است: که گاو را هنگامی که خرمن را خرد می‌کند، دهان میند. آیا خدا در فکر گاوان می‌باشد؟¹⁰ یا محض خاطر ما این را نمی‌گوید؟ بلی برای ما مکتوب است: که شخم کننده می‌باید به امید، شخم نماید و خردکننده خرمن در امید یافتن قسمت خود باشد.¹¹ چون ما روحانیها را برای شما کاشتیم، آیا امر بزرگی است که ما جسمانیهای شما را درو کنیم؟¹² اگر دیگران در این اختیار بر شما شریکند، آیا نه ما بیشتر؟ لیکن این اختیار را استعمال نکردیم، بلکه هرچیز را متحمل می‌شویم، مبدا انجیل مسیح را تعویق اندازیم.¹³ آیا نمی‌دانید که هرکه در امور مقدس مشغول باشد، از هیکل می‌خورد و هرکه خدمت مذبح کند، از مذبح نصیبی می‌دارد.¹⁴ و همچنین خداوند فرمود که هرکه به انجیل اعلام نماید، از انجیل معیشت یابد.¹⁵ لیکن من هیچیک از اینها را استعمال نکردم و این را به این قصد ننوشتم تا با من چنین شود، زیرا که مرا مردن بهتر است از آنکه کسی فخر مرا باطل گرداند.¹⁶ زیرا هرگاه بشارت دهم، مرا فخر نیست چونکه مرا ضرورت افتاده است، بلکه وای بر من اگر بشارت ندهم.¹⁷ زیرا هرگاه این را طوعاً کنم اجرت دارم، لکن اگر کرهاً باشد وکالتی به من سپرده شد.¹⁸ در این صورت، مرا چه اجرت است تا آنکه چون بشارت می‌دهم، انجیل مسیح را بی‌خرج سازم و اختیار خود را در انجیل استعمال نکنم؟

خدمة پولس الغير المادي

¹ اَلَسْتُ اَنَا رَسُولًا؟ اَلَسْتُ اَنَا حُرًّا؟ اَمَّا رَأَيْتَ يَسُوعَ الْمَسِيحَ رَبَّنَا؟ اَلَسْتُمْ اَنْتُمْ عَمَلِي فِي الرَّبِّ؟² اِنْ كُنْتُ لَسْتُ رَسُولًا اِلَى اٰخَرِيْنَ فَلَيْتَمَا اَنَا اِلَيْكُمْ رَسُولٌ لِأَتَكُمُ اَنْتُمْ حَتْمٌ رَسَالَتِي فِي الرَّبِّ، هَذَا هُوَ اِخْتِجَاجِي عِنْدَ الَّذِيْنَ يَفْحَصُوْنِي. اَلَعَلَّنَا لَيْسَ لَنَا سُلْطَانٌ اَنْ نَأْكَلَ وَنَشْرَبَ؟³ اَلَعَلَّنَا لَيْسَ لَنَا سُلْطَانٌ اَنْ نَجُولَ بِأُحِبِّ رَوْحَةٍ كِبَافِي الرُّسُلِ وَإِخْوَةِ الرَّبِّ وَصَفًا؟⁴ أَمْ اَنَا وَبَرْنَابَا وَحَدَاتَا لَيْسَ لَنَا سُلْطَانٌ اَنْ لَا تَسْتَعْلَ؟⁵ مَنْ تَجَبَّ قَطُّ بِتَقَفَةٍ نَفْسِيهِ؟ وَمَنْ يَغْرِسُ كَرْمًا وَمِنْ بَمَرِهِ لَا يَأْكُلُ؟ أَوْ مَنْ يَرْعَى رِعْيَةً وَمِنْ لَبَنِ الرَّعِيَّةِ لَا يَأْكُلُ؟⁶ اَلْعَلِّيْ اَتَكَلَّمُ بِهَذَا كَانْسَانٍ، أَمْ لَيْسَ النَّامُوسُ أَيْضًا يَقُولُ هَذَا؟⁷ فَإِنَّهُ مَكْتُوبٌ فِي تَامُوسِ مُوسَى: "لَا تَكُ تَوْرًا دَارِسًا". اَلْعَلَّ اللّٰهُ نَهْمُهُ التَّيْرَانِ؟⁸ أَمْ يَقُولُ مُطْلَقًا مِنْ أَجْلِنَا؟ إِنَّهُ مِنْ أَجْلِنَا مَكْتُوبٌ: لِأَنَّهُ يَتَّبِعِي لِلْحَرَاثِ اَنْ يَحْرَثَ عَلَى رَجَاءٍ وَلِلدَّارِسِ عَلَى الرَّجَاءِ، اَنْ يَكُونَ شَرِيكًا فِي رَجَائِهِ.⁹ اِنْ كُنَّا نَحْنُ قَدْ زَرَعْنَا لَكُمْ الرُّوحِيَّاتِ، أَفَعَظِيْمُ اِنْ حَصَدْنَا مِنْكُمْ الْجَسَدِيَّاتِ؟¹⁰ اِنْ كَانَ آخَرُونَ شُرَكَاءَ فِي السُّلْطَانِ عَلَيْكُمْ، أَفَلَسْنَا نَحْنُ بِالْأَوَّلَى؟ لَكِنَّا لَمْ نَسْتَعْمِلْ هَذَا السُّلْطَانَ بَلْ نَتَحَمَّلُ كُلَّ شَيْءٍ لِّئَلَّا نَجْعَلَ غَائِقًا لِإِنْجِيلِ الْمَسِيحِ.¹¹ اَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ اَنَّ الَّذِيْنَ يَعْمَلُونَ فِي الْأَشْيَاءِ الْمُقَدَّسَةِ مِنَ الْهَيْكَلِ يَأْكُلُونَ؟ الَّذِيْنَ يَلْزَمُونَ الْمَذْبَحَ يُشَارِكُونَ الْمَذْبَحَ.¹² هَكَذَا أَيْضًا أَمَرَ الرَّبُّ، اَنَّ الَّذِيْنَ يُبَادُونَ بِالْإِنْجِيلِ مِنَ الْإِنْجِيلِ يَعِيشُونَ.¹³ أَمَّا اَنَا فَلَمْ أَسْتَعْمِلْ شَيْئًا مِنْ هَذَا وَلَا كَتَبْتُ هَذَا لِكَيْ يَصِيرَ فِيَّ هَكَذَا، لِأَنَّهُ خَيْرٌ لِيْ اَنْ أَمُوتَ مِنْ اَنْ يُعْطَلَ أَحَدٌ قَحْرِيْ.¹⁴ لِأَنَّهُ اِنْ كُنْتُ أَبَشِّرُ فَلَيْسَ لِيْ قَحْرٌ، إِذِ الصَّرُورَةُ مَوْضُوعَةٌ عَلَيَّ. قَوْلِيْ لِيْ اِنْ كُنْتُ لَا أَبَشِّرُ، فَإِنَّهُ اِنْ كُنْتُ أَفْعَلُ هَذَا طَوْعًا فَلِيْ أَجْرٌ وَلَكِنْ اِنْ كَانَ كَرْهًا فَقَدْ اسْتَوْمِئْتُ عَلَى وَكَالَةٍ.¹⁵ فَمَا هُوَ أَجْرِيْ؟ إِذْ وَأَنَا أَبَشِّرُ أَجْعَلُ إِنْجِيلَ الْمَسِيحِ بِلَا تَقَفَةٍ حَتَّى لَمْ أَسْتَعْمِلْ سُلْطَانِيْ فِي الْإِنْجِيلِ.

الجهاد الروحي

¹⁶ فَإِنِّيْ إِذْ كُنْتُ حُرًّا مِنْ الْجَمِيعِ اسْتَعْبَدْتُ نَفْسِي لِلْجَمِيعِ لِأَرْبَحَ الْكَثَرِيْنَ،¹⁷ فَصِرْتُ لِلْيَهُودِ كَيْهُودِيٍّ لِأَرْبَحَ التَّيْهَوْدَ، وَلِلَّذِيْنَ تَحْتَ التَّامُوسِ كَأَنِّيْ تَحْتَ التَّامُوسِ لِأَرْبَحَ الَّذِيْنَ تَحْتَ التَّامُوسِ،¹⁸ وَلِلَّذِيْنَ بِلَا تَامُوسٍ كَأَنِّيْ بِلَا تَامُوسٍ، مَعَ أَنِّيْ لَسْتُ بِلَا تَامُوسٍ لِّهِ بَلْ تَحْتَ تَامُوسٍ لِلْمَسِيحِ،

لَا رَيْحَ الَّذِينَ يَلَا تَامُوسَ،²² صِرْتُ لِلصُّعْفَاءِ كَصَعِيفٍ لَرَيْحٍ
 الصُّعْفَاءِ، صِرْتُ لِلْكَلِّ كُلِّ شَيْءٍ لِأَخْلَصَ عَلَى كُلِّ خَالٍ
 قَوْمًا.²³ وَهَذَا أَنَا أَفْعَلُهُ لِأَجْلِ الْإِنْجِيلِ لِأَكُونَ شَرِيكًا
 فِيهِ.²⁴ أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ الَّذِينَ يَرْكُضُونَ فِي الْمَيْدَانِ
 جَمِيعُهُمْ يَرْكُضُونَ، وَلَكِنِّي وَاحِدًا يَاخُذُ الْجَعَالَهَ؟ هَكَذَا
 ارْكُضُوا لِكَيْ تَنَالُوا.²⁵ وَكُلُّ مَنْ يُجَاهِدُ يَصْبِطُ نَفْسَهُ فِي
 كُلِّ شَيْءٍ، أَمَّا أَوْلَيْكَ فَلِكَيْ يَأْخُذُوا إِكْلِيلًا يَفْتَنِي وَأَمَّا تَحْنُ
 فَإِكْلِيلًا لَا يَفْتَنِي.²⁶ إِذَا أَنَا ارْكُضُ هَكَذَا كَأَنَّهُ لَيْسَ عَنِّي غَيْرُ
 يَقِينٍ، هَكَذَا أَضَارِبُ كَأَنِّي لَا أَضْرِبُ الْهَوَاءَ،²⁷ بَلْ أَفْمَعُ
 جَسَدِي وَأَسْتَعِيدُهُ حَتَّى بَعْدَ مَا كَرَرْتُ لِلْآخِرِينَ لَا أَصِيرُ
 أَنَا نَفْسِي مَرْفُوضًا.

¹⁹ زیرا با اینکه از همه کس آزاد بودم، خود را غلام همه
 گردانیدم تا بسیاری را سود برم.²⁰ و یهود را چون یهود
 گشتم تا یهود را سود برم و اهل شریعت را مثل اهل
 شریعت تا اهل شریعت را سود برم؛²¹ و بیشریعتان را
 چون بیشریعتان شدم، هر چند نزد خدا بیشریعت
 نیستم، بلکه شریعت مسیح در من است، تا بی
 شریعتان را سود برم؛²² ضعفا را ضعیف شدم تا ضعفا
 را سود برم؛ همه کس را همه چیز گردیدم تا به
 هر نوعی بعضی را برهانم.²³ اما همه کار را بجهت
 انجیل می‌کنم تا در آن شریک گردم.

جهاد معنوی

²⁴ آیا نمی‌دانید آنانی که در میدان می‌دوند، همه
 می‌دوند لکن یک نفر انعام را می‌برد. به اینطور شما
 بدوید تا به کمال ببرید.²⁵ و هر که ورزش کند در هر چیز
 ریاضت می‌کشد؛ اما ایشان تا تاج فانی را بیابند لکن
 ما تاج غیرفانی را.²⁶ پس من چنین می‌دوم، نه چون
 کسی که شک دارد؛ و مشقت می‌زنم نه آنکه هوا را
 بزنم.²⁷ بلکه تن خود را زیون می‌سازم و آن را در
 بندگی می‌دارم، مبادا چون دیگران را وعظ نمودم،
 خود محروم شوم.